

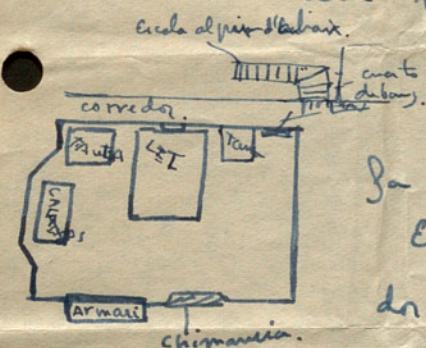
Estimats pares:

9

Aquesta carta ja us l'escric desde la casa on parare aquest mes.

Ahí vam sortir entre de bondures, i arribarem a les 5 a Cambridge on ja era Josc; El senyor B. em va acompanyar a casa d'aquesta senyora, que m'ha rebut em molta cordialitat.

En arribar em vam envair el quarto onestic. És així.

La casa és la típica anglesa, o sigui una torre d'un pis on hi ha les habitacions i la planta on es fa la vida. Devant un jardinet.

El pis d'abaix està molt ben arreglat i és molt acollidor.

El sopar no és tan poc consistent en aquí dinen, doncs consisteix en una sopa, verdura i carn, i per postres pira d'America. Després de sopar, vaix tenir l'ocasió de veure televisió per primera vegada, doncs per el recepta, que tenen en aquesta casa vaig veure un tros d'una pel·lícula. A més m'he aixecat a les 7 1/2 i he emmagatzat, quedant molt tip.

Aquesta senyora diu que un dia setmanar entén l'anglès doncs ara ja l'entén una mica i ella s'esforça molt perquè l'entengui.

Continuo en llapis perquè s'ha m'encadrat la tinta i em sembla que us ho hi ha venut.

Aprop de Cambridge i ha una base de reactors americans, i en aquest moment estan fent un soroll de mal diable. Aquí la gent no els hi fa cas, i els deixen parlar com si tal.

casa.

Aquesta tarda em nire a matricular a l'escola i ja
us explicare com m'amat.

En la carta d'ahir em vaig d'acordar de ~~dir~~ dirvos que
aquest dia els anglesos celebren el "poppy day" (en celebració
del aniversari de la guerra i en honor al soldat desconegut).
En tal motiu tothom ~~ha~~ tiran petards pels carrers i la reina
(o vaig veure per televisió) va a posar una corona, al peu del
monument al soldat desconegut.

Però quant entigui mes enterat de com funciona tot
ja us explicare mes coses.

Recordeu a totom, i un fort abraç.

Pera.

P.D: Aquí el clima es tan humit que l'ei camises de
nailon tardan 15 hores a secar-se. Okey?!